

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **C. s.r.o.**, IČO: X., so sídlom G., zast.: *JUDr. P.*, advokátom z Advokátskej kancelárie JUDr. P., s.r.o., so sídlom K., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o **opravnom prostriedku – odvolaní** navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo dňa 23.06.2009 č. RP/16/2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/16/2009 zo dňa 23.06.2009 vydaného v správnom konaní č. 79-PgO/O-1276/2009 odporkyňa postupom podľa ust. § 71 zákona č. zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisií (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú mu v § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 08.02.2009 o cca 19:55 hod. odvysielal v programe „V politike“ politickú reklamu podľa § 32 ods. 11 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo uložila navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spoj. s § 67 ods. 5 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. pokutu vo výške 3.320,- €.

Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že verbálne vyjadrenia P. C. ako hosťa predmetného programu spolu s jeho neverbálnymi vyjadreniami boli politickou reklamou. Odporkyňa predovšetkým doslovne prepísala priebeh programu „V politike“, ktorý bol navrhovateľom odvysielaný dňa 08.02.2009 v čase od 19.55 hod. do 20.55 hod.

V svojom prepise odporkyňa zdôraznila, že pri posudzovaní súladu predmetného programu s ustanovením § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. vzala do úvahy aj charakter programu, v ktorom sporné vyjadrenia odzneli. Predmetný program bol vysielaný na živo. V živom vysielaní má účastník konania značne limitované možnosti zamedziť sporným vyjadreniam napr. zo strany hostí programu.

Zo skutkového stavu však tiež vyplýva, že účastník konania nevyužil v programe všetky dostupné možnosti, aby predišiel sporným vyjadreniam z hľadiska cit. ustanovenia § 32 ods. 10. Hoci účastník konania najskôr upozornil hosťa programu P. C. na možnú nevhodnosť upriamovania pozornosti na jeho odznak cit.: „P. C.: „... *dobře a ja robím pozitívnu kampaň, keď upriamim, dovoľm si upriamiť pozornosť ... (priloží si ruku na odznak na saku)*“; „R. D., moderátor:“ *Otázka je, že či by ste to teraz mali, pretože máme zákon taký, aký máme.*“; následne sám nepriamo vyzval P. C. na ozrejmienie nápisu na odznaku cit.: „R. D., moderátor: *...pretože keď hovoríte, že to má ten, ako sa to volá, odznak, keď zvyšovať alebo nabádať ľudí, aby išli voliť, tak by tam potom malo byť, že ľudia poďte voliť nie volím* (moderátor sa nahol smerom k P. C.) *nevidím na to veľmi dobre*“ P. C. (SMK), predseda strany: „*Budem voliť I. R., prosím.*“

Ďalej odporkyňa zdôraznila tú skutočnosť, že predmetný program bol odvysielaný dňa 08.02.2009 a dátum prvého kola volieb prezidenta republiky bol stanovený predsedom parlamentu na 21.3.2009. S odvolaním sa na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 46/1999 Z.z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov dospela odporkyňa k právnomu záveru, že program „V politike“ bol odvysielaný mimo zákonom vymedzeného času kampane, počas ktorého je vysielanie politickej reklamy umožnené ustanoveniami osobitného zákona.

Takisto odporkyňa v svojom odôvodnení zdôraznila, že I. R. bola v čase odvysielania programu oficiálnou kandidátkou na post prezidenta Slovenskej republiky, lebo jej kandidátska listina bola predsedom parlamentu prijatá dňa 3.2.2009.

Odporkyňa v svojom odôvodnení ďalej vyzdvihla tú skutočnosť, že pre posúdenie súladu predmetného programu s ust. § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. bolo kľúčové posúdiť charakter verbálnych ako aj neverbálnych vyjadrení citovaných alebo prezentovaných P. C. počas tohto programu. Odporkyňa vyhodnotila z toho, že odznak a vyjadrenia menovaného hosťa, ktorými upriamil pozornosť v súvislosti s týmto odznakom a vyjadrenie, ktorým verejne verbálne prezentoval jeho obsah, že toto je nutné považovať za verejné oznámenie určené na podporu konkrétnej kandidátky.

Na základe uvedených argumentov odporkyňa dospela k záveru, že verbálne vyjadrenia P. C. spolu s jeho neverbálnym vyjadrením boli politickou reklamou odvysielanou mimo času kampane ustanovenej osobitným zákonom, a preto skonštatovala, že odvysielaním programu „V politike“ dňa 08.02.2009 o cca 19:55 hod sa navrhovateľ dopustil porušenia § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z.

Vo včas podanom odvolaní zo 06.08.2009 proti celému hore uvedenému rozhodnutiu odporkyne (rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 24.07.2009) navrhovateľ vytýkal odporkyne nižšie uvedené nedostatky. Predovšetkým hostia v diskusii vyjadrili apel alebo výzvu k tomu, aby sa občania zúčastnili prezidentských volieb, preto sa navrhovateľ domnieva, že vyjadrenia pána C. nevybočovali z rámca všeobecnej výzvy – podpory, aby občania išli voliť.

Navrhovateľ naopak – zabezpečil odvysielaním programu informovanie verejnosti o aktuálnych politicko-spoločenských otázkach, čím si plnil svoje práva a povinnosti podľa ust. § 15 ods. 1 a § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. a konal v medziach udelenej licencie.

Podľa navrhovateľa sa odvysielaním programu súčasne realizovalo právo slobody prejavu a právo na informácie garantované článkom 26 Ústavy Slovenskej republiky, a v pozitívnom zmysle sa poukázalo na právo občanov využiť svoje volebné právo zakotvené v článku 30 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhovateľ naznačil, že odporkyňa nesprávne posúdila zistený skutkový stav, opomenula aplikáciu spomínaných politických práv v zmysle Ústavy Slovenskej republiky vo vzťahu k obsahu programu a nezaoberala sa celkovým a z hľadiska výslednej informácie pre divákov relevantným záverom sporných vyjadrení.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal zrušiť rozhodnutie odporkyne napadnuté odvolaním a vec vrátil na ďalšie konanie, a zároveň správny orgán zaviazal na náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 01.10.2009 zaslaného na základe výzvy konajúceho súdu vyplýva, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí.

S argumentom navrhovateľa o charakteru odvysielaného programu, tzn. že vyjadrenia pána C. nevybočovali z rámca všeobecnej výzvy – podpory, aby občania išli voliť, vyslovila odporkyňa zásadný nesúhlas. Opätovne sa pridržala svojich argumentov o verbálnych a neverbálnych vyjadreniach jedného z host'ov programu, kedy upriamil pozornosť na svoj odznak a vyjadrenie, ktorým verejne a verbálne prezentoval jeho obsah (vizuálne nebol obsah odznaku čitateľný).

Taktiež odporkyňa vzal do úvahy pozitívny význam politickej diskusie pre občanov v danom čase, vzal do úvahy tiež okolnosti daného vysielania a teda, že išlo o živé vysielanie. Avšak ani jeden z vyššie uvedených dôvodov, ani iné dôvody uvedené navrhovateľom nie je možné považovať za liberačné dôvody a vzhľadom na objektívnu zodpovednosť právnických osôb je podľa odporkyne nepochybné, že navrhovateľ sa dopustil porušenia príslušného ustanovenia zák. č. 308/2000 Z.z. tak, ako to špecifikovala odporkyňa v svojom rozhodnutí.

Aj preto sa odporkyňa domnieva, že ako správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, následne správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona bez toho, aby jej rozhodnutie vykazovalo formálne, poprípade logické nedostatky a aby spôsobilo ukrátenie navrhovateľa na jeho právach.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny

poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom, a preto preskúmané rozhodnutie podľa 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd konštatuje, že v prejednávanej veci nie je skutkový stav medzi účastníkmi sporný. Navrhovateľ počas správneho konania ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie programu „V politike“ a ani jeho obsah, poprípade jeho znenie nespochybnil.

Preto úlohou Najvyššieho súdu je vyporiadať sa s obsahom odvolania navrhovateľa a súčasne v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p., ktorý je podľa § 250l O.s.p. aplikovateľný aj na konanie o opravných prostriedkoch podľa Tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, preveriť pri súdnom prieskume, či sa v napadnutom rozhodnutí nenachádzajú vady kompetencie, postupu alebo vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, ktoré ho robia nepreskúmateľným alebo nezákonným.

Podstatou opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je právna otázka, či je možné za politickú reklamu označiť odvysielanie diskusie, ktorá svojim obsahom ako aj súvislosťou so spoločenským dianím, v ktorom bola realizovaná, skutočne zakladá porušenie § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. vysielanie politickej reklamy a reklamy propagujúcej náboženstvo alebo ateizmus sa zakazuje, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V zmysle odkazu na poznámku pod čiarou č. 30 cit. ustanovenia je osobitným predpisom napríklad § 23 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1990 Zb. v znení neskorších predpisov alebo § 15 zákona č. 46/1999 Z.z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov.

*Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 46/1999 Z.z. kampaň pred voľbou (ďalej len "kampaň") sa začína 15 dní a končí sa 48 hodín pred začiatkom voľby. Kampaňou sa rozumie činnosť kandidátov, politických strán a hnutí, prípadne ďalších subjektov v prospech voľby kandidáta vrátane inzercie alebo **reklamy prostredníctvom** rozhlasového a **televízneho vysielania** podľa*

odsekov 4 a 5, hromadných informačných prostriedkov 9), veľkoplošných nosičov, plagátov a iných nosičov informácií 10).

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 46/1999 Z.z. vedenie kampane mimo času určeného v odseku 1 je zakázané.

Podľa § 32 ods. 11 zák. č. 308/2000 Z.z. politická reklama na účely tohto zákona je verejné oznámenie určené na

a) podporu politickej strany, politického hnutia, člena strany alebo člena hnutia alebo kandidáta, prípadne v ich prospech pri volebnej kampani alebo pri referendovej kampani,

b) popularizáciu názvu, značky alebo hesiel politickej strany, politického hnutia alebo kandidáta.

Pre Najvyšší súd Slovenskej republiky je celkom nepochybné, že verbálne vyjadrenia, ktoré odzneli v programe „V politike“, svojim obsahom sa alebo blížili alebo naplnili skutkovú podstatu verejného oznámenia určeného na podporu kandidáta, v danom prípade pani R. ako kandidátky v prezidentských voľbách pre rok 2009. Najmä odporkyňou cit. vyhlásenie P. C. „*Budem voliť I. R., prosím.*“, poprípade „*Myslím si, že to zvládla dobre a ja robím pozitívnu kampaň, keď upriamim, dovoľm si upriamiť pozornosť ...*“ pričom si priloží ruku na odznak na saku, svojim obsahom a tiež spôsobom prezentácie (odznak na saku, ktorý bol počas programu viditeľný, resp. na jeho existenciu hosť programu upriamoval pozornosť) nezameniteľným spôsobom demonštroval vôľu tohto host'a verejne vysloviť podporu kandidatúry I. R.. A v celom prepise programu „V politike“ sa vyskytujú aj ďalšie verejné vyslovenia podpory iného kandidáta.

Už hore citované správanie host'a programu nepochybne naplnilo podmienku politickej reklamy v čase, keď odvysielanie takejto reklamy bolo zo zákona zakázané. Preto správne postupovala odporkyňa, keď odvysielanie programu „V politike“ dňa 08.02.2009 o cca 19:55 hod vyhodnotila, že navrhovateľ sa týmto konaním dopustil porušenia § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z.

Najvyšší súd ako irelevantné tvrdenie musel odmietnuť argumentáciu navrhovateľa, že hostia v diskusii vyjadrili apel alebo výzvu k tomu, aby sa občania zúčastnili prezidentských volieb, pričom vyjadrenia P. C. nevybočovali z rámca všeobecnej výzvy –

podpory (sloboda prejavu a právo na informácie garantované článkom 26 Ústavy Slovenskej republiky), aby občania išli voliť (najmä volebné právo občanov zakotvené v čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky). Ak chcel navrhovateľ skutočne zabezpečiť odvysielaním programu „V politike“ informovanie verejnosti o aktuálnych politicko-spoločenských otázkach, čím by si plnil svoje práva a povinnosti podľa ust. § 15 ods. 1 a § 16 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. a konať tak v medziach udelenej licencie, potom mal v tom čase zabezpečiť, aby dialóg hostí bol vedený v tom duchu, že sa hostia programu vyhnú verejnému deklarovaniu podpory niektorému z kandidátov prezidentských volieb. Avšak nie je úlohou súdu, aby určoval navrhovateľovi – vysielateľovi podľa zák. č. 308/2000 Z.z., akým spôsobom mala byť vedená diskusia hostí, aby zákonné podmienky zakotvené v § 32 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. boli splnené.

Na základe uvedeného nemôže Najvyšší súd súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, že odporkyňa nesprávne posúdila zistený skutkový stav, opomenula aplikáciu spomínaných politických práv v zmysle Ústavy Slovenskej republiky vo vzťahu k obsahu programu a nezaoberala sa celkovým a z hľadiska výslednej informácie pre divákov relevantným záverom sporných vyjadrení. Naopak odporkyňa zistený skutkový stav posúdila správne a nemala povinnosť aplikovať spomenuté politické práva na tento stav, lebo v zmysle čl. 26 ods. 4 a čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je možné uvedené slobody obmedziť zákonom (zák. č. 308/2000 Z.z. a zák. č. 46/1999 Z.z.), o ústavnosti ktorých nemá Najvyšší súd žiadne pochybnosti.

Najvyšší súd vzhľadom na námietky uplatnené navrhovateľom uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľom ako aj s prihliadnutím na hore citované zákonné ustanovenia, a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí evidentnými rozpormi, Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnému navrhovateľovi vznikne právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 15. decembra 2009

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová